

Publicerad 2007-11-12 20:00 av everlastingme

Om ohållbara löften och lyckliga sommardagar.

Egentligen visste jag nog bättre än så.

Du kunde inte spå min framtid men du lät mig hålla din hand.

Du sa att vi skulle resa, röka på och gömma oss för världen.

Du var nog inte seriös och inte jag heller egentligen men jag var lycklig då.

jag kände mig behövd.

Du lät mig hoppas, lät mig känna mig behövd.

Du lovade saker som du visste att du inte kunde hålla.

<I>"Man mår inte dåligt över det man inte vet"</I>, tänkte du.

just då gjorde jag inte det heller.

jag mådde bättre än nånsin.

Jag intalade mig själv att allt var bra.

Att allt som jag hade väntat på höll på att slå in.

Egentligen visste jag nog bättre än så.

<I>Du hade svikit mig så många gånger.

Varför skulle det vara annorlunda nu? </I>

Jag intalade mig själv att människor kan förändras.

Att du hade förändrats.

Egentligen visste jag nog bättre än så.

<I>Du var allt jag ville ha

Jag var bara den du lutade dig mot</I>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren everlastingme med Poeter.se id #18696 innehar upphovsrätten